

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 372/2020
20.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Весне Поповић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Михајло Булајић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање Београд, Филијала Прокупље, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1565/18 од 23.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1565/18 од 23.10.2019. године, у ставу другом изреке којим је преиначено решење о трошковима парничног поступка, као о изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Прокупљу Гж 1565/18 од 23.10.2019. године у ставу другом изреке тако што **СЕ ОДБИЈА**, као неоснована, жалба тужене и потврђује пресуда Основног суда у Прокупљу П 615/18 од 30.08.2018. године у ставу трећем изреке.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 12.000,00 динара, у року од 15 дана по пријему решења.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 615/18 од 30.08.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу, на име мање уплаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, надлежном фонду ПИО, за период од јула 2015. године закључно са јануаром 2016. године, уплати доприносе на месечне основице у новчаним износима наведеним тим ставом изреке, по стопама које буду важиле на дан уплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 1565/18 од 23.10.2019. године, ставом првим изреке одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка, садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, побијајући је у ставу другом изреке којим је преиначено решење о трошковима парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...87/2018, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца дозвољена, имајући у виду ревизијске наводе да је погрешном применом материјалног права одлучено о жалби тужене изјављеној против одлуке о захтеву тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка, супротно важећој судској пракси у истој или битно сличној чињенично-правној ситуацији.

Због тога је на основу члана 404. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о основаности ревизије, у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима, усвојен је тужбени захтев и обавезана је тужена да у корист тужиоца уплати доприносе за обавезно социјално осигурање на исплаћене износе накнаде за време незапослености, у извршењу правноснажне пресуде којом су ти износи досуђени.

Одлучујући о захтеву тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка првостепени суд је применом чл. 153. и 154. ЗПП обавезао тужену да тужиоцу накнади трошкове за састав тужбе писане од стране пуномоћника из реда адвоката у износу од 6.000,00 динара и трошкове заступања тужиоца на два одржана рочишта у износу од по 7.500,00 динара, што укупно чини износ од 21.000,00 динара.

Другостепени суд је донео одлуку да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка образлажући да је тужилац доприносе могао потраживати у поступку у којем је потраживао разлику накнаде за случај незапослености.

По оцени Врховног касационог суда основано се ревизијом тужиоца указује да је другостепени суд при одлучивању о жалби тужене изјављеној против одлуке о трошковима парничног поступка погрешно применио материјално право.

Одредбом члана 153. став 1. ЗПП прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. став 1. истог закона је прописано да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, не може се прихватити закључак другостепеног суда да трошкови овог

поступка нису били потребни. Приликом одлучивања о трошковима парничног поступка, осим у споровима из области породичних односа, суд се не руководи разлозима правичности. Такође, висина тужбеног захтева ни једном законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка у ситуацији када је странка успела у спору.

Сходно наведеном, по оцени Врховног касационог суда правилно је првостепени суд усвојио захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка и обавезао тужену да му накнади трошкове који су били потребни за вођење парнице, у износима који према вредности предмета спора тужиоцу припадају прима важећој Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, у оквиру граница постављеног захтева у смислу члана 3. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 416. става 1. у вези члана 420. ЗПП преиначио другостепену пресуду у ставу другом изреке тако што је одбио, као неосновану, жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду у делу којим је одлучено о захтеву тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

Тужиоцу који је успео у поступку по ревизији, применом члана 165. став 2. у вези чл. 153. и 154. ЗПП припада право на накнаду трошкова за састав ревизије у износу од 12.000,00 динара, због чега је донета одлука као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић